

DEBATT

BARBORA MATZOLS
redaktör

TRYCK TILL!

010-199 34 58

debatt@kyrkanstidning.se

TAG OCH SKRIV!

Debatten pågår både i papperstidningen och på webben. Där finns dessutom

alla inlägg som varit publicerade.

Skriv till: Debatt, Kyrkans Tidning,

Box 22543, 104 22 Stockholm

Vi tar ett helhetsgrepp på lärande och undervisning

Kristen tro. Många uppfattar att kyrkan talar om kristen tro på ett sätt som inte är angeläget och meningsfullt. Men utvecklingen är inte ödesbestämd.

DEBATT/ Lärande och undervisning

EN PLATS där människor söker kunskap och sammanhang; där människor finner och växer i tron. En plats där historien blir levande och där framtidens klurav skapas. En plats som rymmer ljus och mörker, skrat och sorg, reflektion, meditation och inspiration.

Svenska kyrkans uppdrag är att möta människors strävan efter mening och fördjupning med vår egen tro och tradition. Och det är också vad som oavbrutet pågår i våra församlingar: i gudstjänster, i samtal med dopfamiljer och konfirmander, i musik och diakoni. Runt om i vårt land sker varje år hundratusentals möten där medarbetare, förtroendevalda och ideella låter – med Martin Luthers ord – Guds skapande ord komma i svang och befria till tillit, gemenskap och tjänst i världen.

SAMTIDIGT är det tydligt att många människor har svårt att finna svar på sina livsfrågor inom kyrkans ram eller – annorlunda formulerat – att kyrkan inte talar om kristen tro på ett sätt som uppfattas som intressant, relevant och meningsfullt.

» De kommande åren behöver vi fokusera vår fantasi, kreativitet och uthållighet för att utveckla kyrkans undervisning.

Redan 1932 identifierade Lydia Wahlström (1869–1954, pedagog, teolog och rösträttspjön) en akut kommunikationskris mellan kyrkan, skolan och barnen. "Där barnen inte komma från religiösa hem och äro invanda vid religiöst uttrycksätt, där bli sådana ord som rättfärdigörelse och försoning fullkomligt obegripliga – alla ankrytningspunkter saknas mellan sådana begrepp och barnens vanliga liv".

När traditionella kristna ord och begrepp inte längre har en gemensam betydelse, när "alla ankrytningspunkter saknas",

förstärks avståndet mellan kyrkans förkunselse och människors liv. Kristen tro uppfattas mer som en intellektuell och moralisk checklista ("detta måste du tro för att kalla dig kristen") än som ett språk för existentiella erarenheter. Och när kunskapen om kristen tro blir mindre, kommer också kulturens och kulturarets symbolvärldar att tömmas på innebörd. Förförståelse och tolkningsnycklar saknas.

LÄMNA vi förlitat oss på att kyrkliga institutioner och traditioner skulle vara starka nog att upprätthålla den allmänna kunskapen om och förtrogenheten med kristen tro. Så är det inte längre, i synnerhet inte som medlemstalen och deltagandet i de kyrkliga handlingarna sjunker.

På olika sätt har kyrkomötet, kyrkostyrelsen och biskopsmötet agerat för att möta denna utveckling, till exempel genom satsningen Dela tro – dela liv (2012–2018) som har haft ett fokus på församlingarnas undervisning och mission för alla åldrar.

I dag ser vi att arbetet med lärande och undervisning behöver breddas och intensifieras ytterligare. Med sikte mot framtiden och med erfarenheterna från Dela tro – dela liv samlar vi oss nu för att utveckla ett systematiskt och sammanhållet program för lärande och undervisning i hela Svenska kyrkan – församlingar, stift, nationell nivå, biskopsmöte och genom bredden av kyrkliga organisationer och nätverk.

ARBETET MED programmet har inlett och i dagarna har pedagoger och teologer från alla stift träffats för att diskutera hur vi kan gå vidare tillsammans. Inga magiska trollspån finns att tillgå, utan arbetet kommer att behöva ske långsiktigt och i generös samverkan mellan förtroendevalda, ideella och anställda.

Programmet för lärande och undervisning i Svenska kyrkan håller flera tankar levande samtidigt. Å ena sidan behöver vi, klartyrt och utan undanfikt, ta till oss den kunskap som sjunkande medlemstal och verksamhetsstatistik förmedlar: att kristen tro är en känd, upplevd och levd verklighet för allt färre. Å andra sidan måste vi påminna oss

Nu samlar vi oss i ett systematiskt program för lärande och undervisning i hela Svenska kyrkan, meddelar debattörerna.

FOTO: MAGNUS ARONSON

om att denna utveckling inte är ödesbestämd eller en naturlag.

Tyvärr har vi goda förutsättningar för att med tillförsikt ta oss an de utmaningar som det allmänna kunskapsläget innebär. Framför allt har vi ett uppdrag – att förkunna evangeliet om Jesus Kristus i ord och handling – som ständigt uppmuntrar oss att ta nya tag.

Vi har också rika resurser i de möten som varje år sker i landets församlingar; i kyrkans samlade teologiska och pedagogiska kompetens och i många människors förtroende och positiva förväntan på att kyrkan ska vara en plats för kunskap, bildning, samtal och inre växt.

Bibeln berättar om liv och

hopp: om Gud som ständigt skapar nytta, om möten med Jesus som förvandlar, om uppståndelsen som övervinner döden. Här har kyrkan sitt ursprung och uppdrag. "Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: vårt budskap till alla människor." (1 Joh 1:1).

DE KOMMANDE åren behöver vi fokusera vår fantasi, kreativitet och uthållighet för att utveckla kyrkans undervisning – i konkreta möten, i digitalt lärande

och i det offentliga samtalet. För en folkkyrka kan ärendet aldrig vara mindre än att livets ord ska bli bärande och meningsfullt icke för de få, utan för de många. Nu är tid att handla och förut-sättningar finns. Må Gud välsigna vår kyrka i detta arbete!

ANTJE JACKELÉN

ärkebiskop

SÖREN DALEVI

biskop Karlstads stift

WANJA LUNDBY-WEDIN

vice ordförande, kyrkostyrelsen

MARIA SÖDLING

Programmet för lärande och undervisning i Svenska kyrkan, kyrkokansliet